

λος ἐκεῖ ποῦ τρώει γαβγίζει (ἐπὶ τοῦ ὑπερασπίζοντος ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠφελεῖται). Σκυλλί ποῦ γαβγίζει δὲ δαγκάνει (οἱ φωνασκοῦντες εἶναι ἀκίνδυνοι). Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβίζω 1, ἔτι δὲ γαβγομαχῶ 1, γαβλίζω 1. 2) Ἐπὶ ἀνθρώπου, φλυαρῶ κοιν.: Ἄσ' τον νὰ γαβγίῃ ὅσο θέλει. Συνών. γαβλίζω 2. 3) Φωνάζω Στερελλ. (Αἰτωλ.): Γκάβ'ξα νὰ ῥθῇ ἡ μάγνα μ' νὰ μ' φέρ' νιρό, μὰ δὲ μ' ἄκ'σι. 4) Μετβ. ἐνοχλῶ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὲ γκάβ'ξι καμπόσου κὶ πῆι 'ς τοῦ καλό τ'.

γαβγιξιὰ ἡ, ἀμάρτ. γαβικχὰ Πελοπν. (Μάν).
Ἐκ τοῦ ρ. γαβγίζω.
Γαβγητό, ὁ ἰδ.

γάβγισμα τό, κοιν. γάβγισμα Κῶς.
Ἐκ τοῦ ρ. γαβγίζω.
Γαβγητό, ὁ ἰδ.

γαβγισματάκι τό, (Ν.Ἑστ. 17, 521)
Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γάβγισμα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκι.
Ὑλακὴ κυνὸς ἀσθενής: Ὁ Μοῦργος ἔβγαζε πνιχτὰ γαβγισματάκια.

γαβγιστριὰ ἡ, ἀμάρτ. γαβγιστρά Κρήτ. (Κασιδ. Σητ.).
Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. τύπου γαβγιστρία θηλυκοῦ τοῦ παρὰ Σομ. γαβγιστής (λ. γανγιστής, γανγιστρια) = ὁ ὑλακτῶν.

Ὑλακὴ κυνός: Ἐξύπνησα τὴ νύχτα ἀπὸ τοῖς γαβγιστρεῖς τοῦ σκύλλου. Ὁ σκύλλος ἤσυρε δὴ γαβγιστρεῖς κ' ἐκοκκάλωσε μὲ μῆας τὸ λαγὸ 'ς τὸ δόπο. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβίζω καὶ γαβγητό.

γαβγομαχῶ ἀμάρτ. γαβγουμαχῶ Θράκ. (Μάδυτ.).
Ἐκ τοῦ οὐς. *γαβγομάχος ἡ κατ' εὐθείαν ἐκ τοῦ ρ. γαβγίζω κατὰ σύμφυρ. πρὸς τὴν παραγωγικὴν κατάλ. - μαχῶ.

1) Ὑλακτῶ. Συνών. γαβγίζω 1. 2) Θορυβῶ τὴν νύχτα εἰς τὰς ὁδοὺς, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ μεθύσου.

γαβλίζω Ἴος Μύκ. Πάρ. Σῦρ. Τήν. γαβλίζου Μακεδ. γαβλ'ζῶ Πάρ. (Λεῦκ.) ἄβλίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.).

Λέξις πεποιημένη. Πβ. μόρ. γάβ.

1) Ὑλακτῶ ἐνθ' ἄν.: Ὁ σκύλλος γαβλίζει Μύκ. || Παροιμ. Ἐκεῖ ποῦ τρώει τὸ σκ' ἄλλι, ἐκεῖ καὶ θὰ γαβλίῃ Μύκ. Συνών. γαβγίζω 1. 2) Φλυαρῶ Μύκ.: Μὴν δὸν συνορίζεσαι, ἄσ' τονε το' ἄς γαβλίῃ Συνών. γαβγίζω 2.

γαβλισιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἄβλισιάρης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οὐδ. ἄβλισιάρικο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ ρ. γαβλίζω.
Γαβγισιάρης, ὁ ἰδ.: Ἀβλισιάρης σκύλλος, κἀνεί δὲν ἀφίγει νὰ περάσῃ.

γάβλισμα τό, Μύκ. ἄβλισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Ἐκ τοῦ ρ. γαβλίζω.
Γάβγισμα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Δὲ μ' ἐφῆκαν οἱ σκύλλοι μὲ τὰ ἄβλισματα νὰ κοιμηθῶ Ἀπύρανθ.

γάβρου μόρ. σύννηθ.
Λέξις πεποιημένη.
Λέγεται ἐπὶ τῆς ὑλακῆς τοῦ κυνός. Συνών. βάβ, βάου, γάβ, γάου.

γαβράνα ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. κ. ἄ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Κυψέλη μελισσῶν ἀπὸ κούφιον κορμὸν δένδρου. Συνών. γαβράνι.

γαβράνι τό, ἀμάρτ. γαβράν' Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβράνα.

Γραβάνα, ὁ ἰδ.

γαβρανοκέφαλος ἐπίθ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐς. γαβράνα καὶ κεφάλι.

Μωρός, χοντροκέφαλος. Συνών. γαβρανοκέφαλος.

γαβρι τό, ἀμάρτ. γραβι Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γάβρος.

Γάβρος, ὁ ἰδ.

γάβρια ἡ, ὡς ναυτικὸς ὄρ. σύννηθ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Συνήθως πληθ. γάβριας, οἱ ἀμείβοντες, δηλ. βαρουλκον ἀποτελούμενον ἐκ δύο δοκῶν ἢ κεραιῶν συνδεομένων εἰς τὸ ἐν ἄκρον.

Γαβριήλης ὁ, πολλαχ. Γαβρήλης πολλαχ. Γαβριήλτης Μακεδ. (Βλάστ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) Γαβρεήλτης Πόντ. (Χαλδ.) Γαμβρέλλης Κῶς.

Ἐκ τοῦ μεταγν. Ἑβραϊκ. ὄν. Γαβριήλ.

1) Ὡς κύριον ὄν. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.): Φρ. Ἐντῶκα τὸν Γαβριήλ' ἢ Γαβρεήλ' (ἐγευματίσα. ἐντῶκα = ἔδειρα) Κοτύωρ. Χαλδ. 2) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν, τυρὸς Μακεδ. (Βλάστ.)

γάβρος ὁ, Ἦπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρου. Κλουτσηνοχ. Κορινθ. Μάν. Τρίκκ.) κ. ἄ. γάβρους Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) κ. ἄ. γράβρους Ἦπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. Στερελλ. (Εὐρυταν. Λεπεν.) κ. ἄ. γράβος Ἦπ. (Ἀρτ.) γάβρους Μακεδ. Πληθ. γάβρα Μακεδ.

Ἦ λ. συγγενὴς πρὸς τὸ γράβιον, γράβδιον καὶ γραῦς. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 210.

Δένδρα δασικά τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (cupuliferae), οἷον ὄστρεα ἢ ζυγιόφυλλος (ostrea carpinifolia), συνών. κάρπινος, μελιδόγαβρος, σκυλλόγαβρος, ζυγία ἢ σημύδα (carpinus betulus), συνών. ἀγριοτσουκνίδα, καὶ ζυγία ἢ διξίφος (carpinus duinensis): Παροιμ. φρ. Ἀπ' τοῦ γάβρου κράνα (ἐπὶ ἀνικάνου μὴ δυναμένου νὰ κατορθώσῃ τι ὡς ὁ γάβρος δὲν ἀποδίδει καρπὸν) Μακεδ. Ἦ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γάβρος τοπων. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρου.) Γάβρους Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν.) [**]

γαγαγὰ μόρ. Θράκ. κ. ἄ.

Λέξις πεποιημένη.

Κυριολεκτεῖται ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ ὄνου.

γαγγάβα ἡ, Κάλυμν. Πάρ. κ. ἄ.—Λεξ. Ἦπίτ. γγαγγάβα Θεσσ. Σῦρ. κ. ἄ. καγγάβα Κῶς Μεγίστ. Σύμ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαγγάμη.

1) Γαγγάμη, ὁ ἰδ., Θεσσ. Κάλυμν. Μεγίστ. Πάρ. Σῦρ. Σύμ. κ. ἄ.—Λεξ. Ἦπίτ. 2) Πλοῖον σπογγαλιευτικὸν Σύμ.

γαγγαλᾶζω, Πόντ. (Ἀμισ. Σινώπ.) γαγγυλᾶζω Πόντ. (Οἶν.) γαγγυλῶ Πόντ. (Οἶν.) γαγγλᾶζω Πόντ. (Σινώπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαγγαλίζω κατὰ τὸ συνών. χαντυλλᾶζω, καθ' ὃ καὶ ὁ τύπ. γαγγυλᾶζω.

Γαγγαλίζω. Συνών. γαγγαλίζω.

γαγγαλίζω ἀμάρτ. γαγγαλίζω Ἀπουλ. Καλαβρ. κουγκουλίζω Καλαβρ. (Μπόβ.) γαγγαλῶ Πόντ. (Ἀμισ.) γγαδαλῶ Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

